

enforatar v. tr. picar
en un forat; entaforar

(enforcadura f. Punt d'on
arrencquen les besses o branques
principals d'un arbre

♯; defecte. |

♯
De quantitat d'herba, fene,
etc. que s'enforca en una ve-
gada

enforat -ada adj. Situat
enfora 1444 1444 1444 1444

barques la més enforada

enforcada f. teu enforada d'en-
forca o d'enforcar-se ♯ ♯

enforcall m. Punt on concorreu
dos camins, rius, etc. La d'enforcall
del Nalira i la Noguera.

enforcar v. tr. ^{enforcar} Agafar, (enforcar)
amb ^{una} forca || Penjar (algi)

enforcar v. tr. fer forcs (d'alt,
de cubes)